

Begrænsninger i tre Retninger, nemlig dels til en vis Tid (2 Aar) efter Stiftelsen, dels til en vis objektivt bestemt Kreds af Retshandler (Erhvervelse af bestaaende eller paatænkte Anlæg eller af faste Ejendomme), dels endelig til visse Beløb (over en Tiendedel af Aktiekapitalen), og paa den anden Side indenfor disse Grænser krævet de foreskrevne Regler iagttagne, selv om Erhvervelsen ikke staaer i Forbindelse med Aftaler, der ere truffene forinden Stiftelsen. Ved de omtalte Begrænsninger ophæves nu i meget stort Omfang de tilstræbte Garantier, samtidig med at Reglerne komme til at række langt ud over Maalet og derved lægge saadanne Baand paa Bestyrelsens Ret til at handle for Selskabet, at den frie og lette Bevægelighed i Selskabets Dispositioner trues til Skade for dette selv. I førstnævnte Henseende skal der navnlig gøres opmærksom paa, at Retshandler, der gaa ud paa Overtagelse af Varelagre — et Omraade, hvor Faren for Misligheder er særlig nærliggende —, ere holdte udenfor Bestemmelserne i det norske Udkast. Efter den benyttede objektive Afgrænsning kunde saadanne Erhvervelser imidlertid heller ikke godt have været medtagne, i hvert Fald ikke indenfor Grænser, som vilde have afgivet nogen Betyggelse, idet man da vilde have haft den Udvej til Omgaaelse at overtage Varelageret succesivt i mindre Partier. I sidstnævnte Henseende er det klart, at der efter det norske Udkast i Virkeligheden for en vis Kreds af Retshandler opstilles en almindelig Formodning for en Hensigt til at omgaa Stiftelsesreglerne, som overmaade hyppig vil savne Støtte i de faktiske Forhold. Til Forsvar for Ordningen efter det norske Udkast synes det alene at kunne anføres, at det ofte vil frembyde store Vanskeligheder at paavise, at en Erhvervelse, som falder efter Selskabets Stiftelse, virkelig er sket til Opfyldelse af en før Stiftelsen truffen Aftale, og at det derfor kan ventes hyppig ikke at ville lykkes. Man finder imidlertid, at denne

Betragtning ikke bør have nogen afgørende Vægt til at fravige — det være sig i indskrænkende eller udvidende Retning — den Bestemmelse af Paragrafens Anvendelsesomraade, som selve Formaalet naturligen fører til. I saa Henseende skal der navnlig henvises til, at Retshandler af den omtalte Art efter nærværende Udkast ganske almindelig ere erklærede for uforbindende for Selskabet og derfor ville kunne angribes til ethvert Tidspunkt, paa hvilket deres sande Karakter kan eftervises, samt at Straffebestemmelsen i Udkastets § 84 Nr. 2 kan ventes at ville afgive en ikke ringe Betyggelse derimod.

Med Hensyn til Affattelsen bemærkes, at Udtrykket »Aftale« er benyttet for udtrykkelig at vise, at Reglen ikke alene angaar de i Selskabets Navn truffene endelige Overenskomster, men ogsaa rent personlige Tilsagn af Stifterne m. fl. om, at Selskabet vil overtage de paagældende Værdigenstande. Endvidere vil det ses, at det vil være tilstrækkeligt til at bevirke Reglernes Anvendelighed, at en enkelt af de nævnte Personer har givet Tilsagn om Erhvervelsen; en modsat Regel vilde ogsaa skabe den letteste Adgang til Omgaaelse, idet man da blot behøvede at sørge for, at en enkelt af Stifterne blev holdt udenfor Aftalen. Endelig maa det erindres, at det følger af Bestemmelsen i Udkastets § 11, 2det Stykkes 2det Punktum, at Godkendelse af Retshandelen paa selve den konstituerende Generalforsamling kun gyldig kan ske gennem enstemmig Beslutning af samtlige Aktieejere.

En enkelt af os ønsker bemærket, at han dog vilde finde en Bestemmelse som det norske Udkasts § 74 trods dens Mangler mere betyggende end den foreliggende § 20, men at han unægtelig tillige vilde finde det rigtigst, at Bestyrelsen overhovedet altid burde indhente Generalforsamlingens Samtykke, naar den ønskede at disponere over Selskabets Midler efter en større Maalestok end udover en vis Brøkdel, f. Eks. 10 pCt.,